

Kluken – Silverfjället.

Fundaunmesteren

I början på 1800-talet bodde en vida berömd silversmed i Meråker. Det berättas att han själv hämtade sitt silver från en hemlig plats uppe på Kluken. Hästkarlar som fick följa med för nedtransporten, fick alltid vänta utom synhåll tills han hade hämtat sitt silver. Platsen har aldrig blivit hittad. Fundaunmesteren dog 1820-12-11.

Stor-Jo-Stuggu

Från 1849-50 och några år framåt, levde en ensam människa, Stor-Jo, i ett egenbyggt stenhus på nordvästsidan av Klukens topp. Ingen visste varifrån han kom, eller varför han slog sig ned här, men på språktonen gissade man att han kom från Sverige. Att han var stor och stark, kunde man se på storleken av stenarna i husbygget. Han saknade inte pengar, och köpte utrustning för malmbrytning, och lejde hästskjuts för nedtransport av malm. Efter 8-10 år dog Stor-Jo och med honom mysteriet med ”Den ukjente bergmann”.

Blyglansgruvan

Anlades av två engelsmän år 1870. Flera stenhus för smedja, krutförråd och att bo i byggdes. Som förman anställde de Digre från Kongsbergs bergverkskole. Ren silvermalm utvanns på Kluken, och ca 30 man bodde och arbetade här. Ca 10 personer skötte, främst vintertid, om transporten av malmen i tunnor till hamnen i Trondheim för vidare transport till England. Digre hyste planer på att själv kunna överta gruvan, och försökte på olika vis sabotera driften, och lyckades också så småningom få stopp i gruvan. Han flyttade då till Storvallen, och satt där under 4 år i väntan på att engelsmännen skulle ge upp sin rätt till brytning. Trots att ingen brytning skedde mer, fortsatte man att betala för brytningsrätten fram till 1904. Digre hade då tidigare tvingats ge upp sina skumma planer. Gruvan ligger på ca. 1000 m höjd vid en liten tjärn som har utlopp i en bäck som rinner åt sverigehållet.